

Reč života - januar 2016.

„Pozvani da objavite slavna dela Gospodnja...« (1 Pet 2, 9)

Kad Gospod deluje, čini divna dela. Čim je stvorio svemir, vide da je dobro,^[1] a kad je stvorio čoveka, muškarca i ženu, poveravajući im sve stvoreno, vide da bješe veoma dobro.^[2] Ali najveće Njegovo delo izvršio je Isus: svojom smrću i uskrsnućem stvorio je novi svet i novi narod. Tom narodu Isus je darovao život neba, izvorno bratstvo, u uzajamnom prihvatanju, u razmeni i u darovanju sebe. Poslanica apostola Petra osvešćuje prvim hrišćanima da su po ljubavi Božjoj postali rod izabrani, carsko svećenstvo, sveti narod, narod stečeni.^[3]

Kad bismo i mi, poput prvih hrišćana, zaista postali svesni šta smo i koliko je Božje milosrđe delovalo u nama, među nama i oko nas, ostali bismo zadivljeni, ne bismo mogli da zadržimo radost i osetili bismo potrebu da je podelimo s drugima, da „*objavljujemo slavna dela Gospodnja*“.

Ali teško je i gotovo nemoguće delotvorno svedočiti lepotu nove društvenosti koju je Isus podstakao ako ostanemo izolovani jedni od drugih. Stoga je normalno da je Petrov poziv upućen čitavom narodu. Ne možemo da pokazujemo naše svađe i podele i uzajamnu ravnodušnost, a zatim da objavljujemo: „Gospod je stvorio novi narod, oslobodio nas sebičnosti, mržnje i osvete, dao nam za zakon uzajamnu ljubav i učinio nas jednim srcem i jednom dušom...“ U našem hrišćanskom narodu postoje razlike u načinu razmišljanja, u tradiciji i kulturi, ali te različitosti treba prihvatiti s poštovanjem, prepoznajući lepotu raznolikosti, svesni da jedinstvo nije jednolikost.

Tim putem ćemo prolaziti tokom Molitvene nedelje za jedinstvo hrišćana – koja se na severnoj Zemljinoj hemisferi slavi od 18. do 25. januara – i tokom čitave godine. Reč života poziva hrišćane raznih Crkava i zajednica da nastoje da se bolje upoznaju i da jedni drugima pričaju o divnim delima Gospodnjim. Tada ćemo moći verodostojno da objavimo ta dela, svedočeci da smo međusobno ujedinjeni upravo u različitosti i da jedni druge konkretno podržavamo.

Kjara Lubik nas je odlučno hrabrila na tom putu: „Ljubav je najveća snaga ovoga sveta: oko onoga ko nju živi podstiče mirnu hrišćansku revoluciju, ponavljajući današnjim hrišćanima ono što su pre mnogo stoleća govorili prvi hrišćani: 'Od juče smo, a već smo preplavili svet.' ^[4] [...] Ljubav! Kako je ovom svetu potrebna ljubav! I mi hrišćani! Hrišćana raznih Crkava ukupno ima više od milijarde. Mnogo nas je i stoga bi trebalo da budemo prepoznatljivi. A tako smo podeljeni da nas mnogi ne vide, niti vide Isusa preko nas...“

On je rekao da će nas svet prepoznati kao Njegove i preko nas prepoznati Njega po uzajamnoj ljubavi, po jedinstvu: 'Po tome će svi poznati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi među sobom'.^[5] [...] Time sadašnje vreme traži od svih nas ljubav, traži jedinstvo, zajedništvo i solidarnost. Poziva i Crkve da ponovo uspostave stolicima narušeno jedinstvo.«^[6]

Fabio Čardi

^[1] 1 Moj. 1, 25.

[2] *I Moj.* 1,31.

[3] *I Pt* 2, 9–10.

[4] Tertulijan, *Apologija hrišćana*, 1.

[5] *Jovan* 13, 35.

[6] Chiara Lubich, *Il dialogo è vita*, Rim 2007, str. 42–43.